

~~G. 1124~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

V-37

SIGNAT. MDCCCXIII.

18
DISPUTATIO.
De
PSEUDOSOPHIA CACO-
DOXORUM.
&
SOBRIA PHILOSOPHIA
ORTHODOXORUM.

Quam
Divinis auspiciis

SUB PRÆSIDIO
VIRI

Admodum Reverendi, Excellentissimi, & Clarissimi,
DN. JOHANNIS SCHARFII,
SS. Theol. Licent. ejusdemq; Professoris Extraordi-
narii, nec non Logices & Metaphysices ordinarii,
Patroni, Promotoris, & Præceptoris omni observantiæ cultu æta-
tèm devenerandi,

Publicè ventilandam subjicit

MARTINUS - TARNOCZI Beczkovviâ
Hungarus.

In Auditorio Majori ad d. 12. Novembr. horis matut.

WITTEBERGÆ
PRÆLO MICHAELIS Wende Anno 1649.

L. III. 1671

VIRIS
AMPLISSIMIS,
CONSULTISSIMIS, PRUDENTISSIMIS,
AUTORITATE GRAVISSIMIS,
CONSILIO PERSPICACISSIMIS,
EXPERIENTIA CELEBERRIMIS,
JUSTITIA CLARISS. (CASOVIENSIS,
MAGNIFICARUM RERUMPUB. (LEUTSCHOWIENSIS,
DNN. (EPERIENSIS,
JUDICIBUS ET SENATORIBUS.

Ut &
ENEROSA NOBILITATE, REVERENDA DIGNI-
TATE, AMPLITUDE, MERITORUM CLARITATE,
rerum variarum usu & experientia con-
spicuis, eminentissimis.

DN. JOHANNI LANG. Civi & Senatori de Republ. Leutschov. be-
nè merito.

DN. FRIDERICO Bopst à Sittaw.

DN. JONÆ MEDNANSKI Præfecto bonorum arcis Trenchin.

DN. M. JOHANNI WINDISCH Pastori supremo apud Waraliens:
Præceptori olim fidelissimo.

DN. JOHANNI Mollnar, Reipubl. Leutsch: dignissimo. *Incola.*

DN. SEBASTIANO Zacherl. Civi ac Institori ibid: celeberrimo.

DN. CASPARO Scafsny / Avunculo honorando.

*Dnn. Patronis, Promotoribus, Fautoribus,
æternùm devenerandis, has primitias
Philosophicas.*

offert atque litas

MARTINUS TARNOZI

Beezkowia Hungarus

Aut. & Resp.

Sectio I. Aphoristica

DE
PSEUDOSOPHIA.

Aphorismus I.

Philosophia Catodoxorum est perversa.

RATIO I. Quia terminos fingit præter necessitatem. Patet hoc ex lacunis Scholastico-Jesuviticis, ubi Scoti Hæcceitas, Angelici, D. perfeitas, ipseitas, & alia infinita portenta magno applausu defenduntur. *Goclenius in lexic: Philosophic: pag. 626.* Alchymistæ eundem callem calcant, artem suam nescio quibus hieroglyphicis (ut Romani DEUM TUTELAREM) occultantes. Mysterium magnum muniam (materiam primam) mysterium Specificum, (quod extrahunt ex mistis, & contradistinguunt quintæ essentiæ,) essatum (pro eo quod habet essentiam) vocant. Rolandus in lexic: His annumerandus Thomas Jordanus Medicus, qui vim alterantem (ossificandam) cartilaginum procreatricem, (cartilagicram) appellat. *Zwingerus in schol: l. 1. c. 1.* Sic *Zanarolus de Elem. qu. 6. v. 16.* caliditatem vocat alleviativam, remolitivam, discolorativam *Clariss: Sperling: lib. 4. Instit. p. 709.*

II. Eosdem innovat. Documento sit parum tersus (hoc est Petrus Ramus) hic antecedens pro subjecto, consequens pro prædicato usurpat, *Excellentissimus Dn. D. Jacobus Martini in discussionibus Ramisticis l. 2. q. 3. p. 648.*

III. Perversè explicat. Disparata pro oppositis propriè sic dictis accipienda volunt Ramicolæ. *Excellentissimus Dn. D. Jacobus Martini in discussionibus Ramisticis l. 1. c. 13.* Sic Duonamus *Δενοίαν* omnem commentationem significare notat. Idem in *discussionibus Ramisticis lib. 2. c. 9.* Sociniani morosi Philosophi τὸ reale per essentialia explicant. *Excellentissimus Dn. Præses in Metaphys: exemplari l. 1. c. 1.* Tannerus in colloquio Ratisbonensi suppletionem per negationem interpretatus est. Videatur *Processus Disputandi Excellentiss: Dn. Præsidis. c. 11. p. 336.*

A 2

IV. Ma-

IV. Malè applicat. Evincit hoc praxis Jesyuitarum, Calvinistarum, & Photinianorum. Æmuli Ignati sui abutuntur termino mutationis in loc. de S. Cœna, quia Patres eo usi. Hinc μετασίω suam monstrosam stabilire magno molimine allaborant. *Costerus in Enchirid.* Verùm talparum progenies sciat Patres Sacramentalem, non Essentialem mutationem intellexisse. *Chevnitius part. 2. exam. pag. 141. Dietericus loco de S. Cœna pag. 797.* Eundem errorem errant fratres non fratres Lutheranorum abutentes termino ἀναγκάσειν in loco de Providentia & Prædestinatione, ut improbis peccandi necessitatem injiciant, & decreto reprobationis eos subjiciant. *Calvinus l. 3. Institution. c. 23. §. 9. Beza in Colloquio Mompelgartensi pag. 591. Bucanus l. 14 p. 36.* Sic τὸ σημεῖον in loco de S. Cœna abutuntur coeci duces. *Scheibl: l. 1. Metaph. c. 14. art. 6.* De quibus fusius videantur Theologi Loquitur aphorismus de Philosophia in concreto, sive ratione existentiae; non in abstracto, sive ratione essentiae.

Aphorismus II.

*Philosophia cicadarum Apocalypticarum est
superstitiosa καὶ ταῖς τερατολογίαις involuta.*

Ratio I. Quia ariolorum sapit divinationes ac observationes, magicasq; incantationes. Somniant μυροτεχνίται suffitibus, cruci, agno, sali, reliquiis Sanctorum, vesti Francisci, inesse quandam ἐνέργειαν. Vide fulmen brutum. Item *Ritterum in floribus historicis p. 314.* ubi vivis (quod ajunt) coloribus μωρολογίας Papisticam pingit. Putant si vox NICASIUS chartæ adscribatur, & quatuor angulis domus applicetur, omnes mures eâ domo egressuros. Notoriam artem (cujus ope nefariâ instantaneam pollicentur eruditionem discenti) profiteri Papistas testis est *Scotus in Margaritâ Philosophicâ in practicis.*

II. Quia fabulosa, & gerris Siculis depravata. Ab ovo quod ajunt ordiar rem. In Philologicis commenta Cretensia evomunt. Curiam à cruore, Presbyterum, quasi præ aliis ter bibentem, derivant. *Meisnerus part. 2. sobr. Philosoph:* Ex voce נאדא per Notarikon Cabbalisticum, tres principes eliciunt. נאדא.

dam. ¶ David, ¶ Messias. *Alsted. tom. 1. Encycloped. pag. 138.* In Rhetoricis ajunt Rhetoricam, talem esse artem, quam si quis callet, à nemine intelligatur loquens, vel scribens. V. gr. Liquor Lyæus Anticyris non est gustandus, id est. Vinum à furiosis nō est bibendum. In Logicis, meras sophisticationes nectunt. Martinus Navarrus scripsit integrū tractatum de æquivocationibus, quem Societati Jesu dedicavit. *Et Sylvanus Jesuita in sua Philippica ait, Æquivocatione uti, & audientem decipere licet. Alsted. tom. 4. Encycloped: c. 16. p. 1. 3. 20.* In Physicis steriles & muliebres rationes habent. De plateſſa cur os incurvatum habeat, & de Lucio, cur crucem in capite? Respondent: Illam ideò quod Mariæ in littore maris obambulant, & eam placidè alloquenti (mea plateſſa ades dum) os obverteret: hunc crucem in capite habere, eò quod Francisco concionanti in littore maris, assiduum & fidelem auditorem se præberet, reliquis præternatantibus. Hanc ob causam lucio in Jejuniis suis hypocriticis utuntur. O quam speciosæ rationes purgatorio Pontificio dignæ! Plures nugas in Physicis fovent. Solem die Paschatos salutare, stellas de cœlo cadere, cum Epicuro rasi imperiti credunt. Item: Mundum senescere, *Vide Schwenterum in deliciis Mathematicis in prolog:* In Metaphysicis prodigiosos terminos fingunt, quos à Scholasticis sunt mutuati. In Astronomicis cœlum aliquot parasangis ad nos esse inclinatum: hodiè plures fieri Eclipses quàm olim. Ex Sphæra Lunæ Gabrielem descendisse ad Mariam, & interea Solem suâ virtute orbem Lunæ movisse tradit Cardanus, quem castigat *Scaliger exerc. CCCLXI.* In Astrologicis multa prognostica extredicim diebus, qui antecedunt, & sequuntur natalem Domini depromunt, sicq; ex iis de tempore totius anni judicant. Huc pertinet varia Sortilegia, quæ nocte Nativitatis observant. *Schwenterus in deliciis Mathematicis:* Non erubescunt Creatorem astris subjicere, nam Petrus de Aliaco Ben thema genethliacum Christo erexit. *Meelführerus in Vindiciis Evang: disput. de Nativitate Christi thes. 4.* Cardanus Mundo horoscopum erexit teste Pererio. In Chronologicis urgent tanquam necessarium 25. Martij Mundum esse creatum: eodem die Adamum lapsum, Abelem occisum, Christum, passum Mundum interiturum. In Historicis legenda

Sanctorum technas eorum quibus ludunt homines, prodit.
De Longino milite, qui lancea transfodit latus Christi multa
proferunt, pauca probant. In Ethicis, virtutem in vitium Papico-
la mutant docentes: In coelibatu vivere, & scortari esse virtutem;
sed in conjugio legitimo vitam transigere esse scelus nefandum, ut
Phygius & Eccius volunt. Idem statuit Tacius teste Clemente Alexan-
drino lib. 3. Stromatum. In Politicis Simulare & dissimulare cum
Machiavello docent. Casus in Sphaera Civitatis l. 1. c. 1. pag. 3. Hære-
ticis non esse fidem servandam urgent contra jus Gentium. In Geo-
graphicis. Ad *νύειας δόξας* Geographorum ut Marpesiam rupem
se alligari patiuntur, sicq; libertatem Philosophicam vendunt. In
Hybernia purgatorium (*μὴ ὄν*) esse statuunt. Vincentinus libro Hi-
stor. c. 20. Albertus Krantzius l. 2. c. 24. Vide Simonem Majolum in die-
bus canicularibus tom. 1. pag. 548. Idem purgatorium in monte Æt-
na ponit tom. 1. pag. 518. Rationem addit ex Solino l. 3. c. 106. quia
Ætina semper ardet ignibus. Ex Orosio l. 5. c. 10. In Pnevmaticis sta-
tuunt animas post mortem esse visibiles, non ex se, sed ex opera-
tione DEI, sicq; vagari in Mundo. Majolus tom. 1. c. 2. pag. 55. Kran-
tzius lib. 2. c. 24. Thomas p. 1. sum. 9. a. 8. Succubos & incubos
dari dæmonas qui generant homines. Majolus Pontificius pro-
bat tom. 1. c. 2. Sylvius de strig: l. 2. c. 11. Vincentius Specul. nat. l. c. 127.
Sixtus Senensis Biblioth. sacr: l. 5. annot. 73. Peplo silentii involvam
Theologiam, in quam injuriosi sunt hæresiarchæ, dum miro ar-
tificio dogmata sua enucleant. V. gr. Illud Gen. I. Creavit DEUS
duo luminaria magna Solem & Lunam, ita explicant: Solem [id
est Papam] Lunam, [id est Imperatorem Romanum] Vide Glass:
in Philolog: sacr: Sic illud I. Reg. 17. Corvi attulerunt carnem Eliæ,
ira enodant: Corvi [id est Seculares] attulerunt [id est donave-
runt] carnem [id est pingues præbendas] Eliæ, [id est Monachis].
Et illud Psalmi 8. Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves & bo-
ves, & pecora campi, volucres cœli & pisces maris: Sic dilucidant.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus [id est Papæ] oves [id est Chri-
stianos] boves [id est Judæos] pecora campi [id est Paganos] vo-
lucres cœli [id est animas beatorum] & pisces maris [id est animas
quæ sunt in Purgatorio] videatur Schimidius in orat. habita in Aca-
demi-

demico Jubileo. Quæ alibi æstimari rectius solent. Hæc est illa speciosa, ac erudita Philosophia, quam ignavi fuci in suis cœnobiis exercent.

Aphorismus III.

*Philosophia Cœnobarum, Pantomorum,
& Morosophistarum est, ridicula δοξοσοφία καὶ
δοξομανία referta.*

Ratio I. Quia quæstiones spinosas & inutiles movet. Myriades futillum quæstionum occurrunt, apud *Thomam part. 1. sum: 4.1. a. 2.* Apud *Scotum l. 3. d. 30. q. a. 2.* Apud *Bielem l. 3. d. 20.* Apud *Lombardum l. 1.* Sint exemplo universalia. De quibus variæ opiniones circumferuntur. Pro his Occamistæ, tanquam aris & focis pugnabant, statuentes esse nuda ὀνόματα. Econtra Scotistæ stantuebant universalia esse τὰ πράγματα *Goclen. in lexic. Philosoph. p. 757.* Posterioribus calculum suum apponit *Scaliger. Exercit. CCCVII.* Scholasticorum vestigiis insistit *Cardanus, subtilia plurima movens; sed pauca utilia, quem Magister subtilitatum falsè ridet. Excert. CLXX. & alibi.* Eiusdem tenoris sunt, quæ *Hispanus in parvis Logicalibus* habet, de obligationibus, insolubilibus *fol. 128.* Alii insanientes quærunt. An hæc propositio sit possibilis: DEUS PATER ODIT FILIUM SUUM. Item. An hæc tam sit possibilis. Deus est Sacrabeus aut cucurbita, quàm illa: Deus est homo. His ὁμῶσιφοι sunt Pantomomi, quibus ratio instar filii Thesei est in divinis. De Cælo Empyreo cum cohorte Romana multa evomunt, & ἀντεθεοψία. *Alsted. in distinction. Theol. c. 32. d. 7. & 9. Thomas q. 66. a. 3.* Hos & similes *Dn. Excellent. Præses in processu disputandi obs. 7. p. 83.* cum *Stagirita* flagris dignos judicat esse. *Vide August. l. 2. de serm. Dni.*

II. Quia quadrata rotundis mutant. *Ut constat ex Colloquio Ratisb. & Mompelg. Hunnius in paradox. Jesuit. part. 3. & 6. Item in relatione historicâ ejusdem colloquij p. 321.*

III. Quia auram popularem captat. Ostendit id ipsum ὀφθαλμοφανερῶς *D. Hunnius in triumpho Tanneri c. 7. pag. 557. Item in catalogo absurdorum abs. 3.*

Aphor.

Aphorismus IV.
*Philosophia fecis Romanae & Zuingliniana
na est fraudulenta.*

Ratio. Quia è suo cerebro, non è naturæ gremio σοφίας de-
promit cum tamen σοφία & ταξίς è latifundio naturæ sint hau-
rienda *Piccolom. in civili Philosoph. c. 18. p. 34.* Aristoteles *in princip.*
lib. Elench. Versipellem genium produnt libri ipsorum, in quibus
quasi penicillo Canonum, distinctionum, explicationum, depra-
vatio adumbratur. *Kekermannus in system. Log. l. 1. c. 13.* dicit: Pro-
pria nequeunt communicari. Et alibi: Uno priorum com-
municato, communicantur omnia, Sic Photiniani hoc effatum ef-
futiunt, cum malâ applicatione: Essentia est incommunicabilis
Goslavius contra Kekerman: pag. 2, 85, 86, & 87. Quæ omnia ad nor-
mam Scripturæ & Naturæ examinata in fumos abeunt. In distin-
ctionibus fingendis, non minus ineptiunt. Tò latè & strictè ad o-
mnes materias applicant *Vide Conciliat. Philosoph. Goclen. in præ-*
fatione. Ubi distinctiones numero multæ, valore pauçæ citantur.
Item. Henrici Castanei distinctiones Philosophicas. Hos & alios
ineptientes solidè refutat *Excellentiss. Dn. Præses in processu disputandi*
cap. 10. de instantiis p. 283. Ubi monet rejiciendas illas distinctiones,
quæ nullum fundamentum habent in re: vel quæ involvunt con-
tradictionem manifestam, qualis est illa inter NIHIL positivum
& privativum. Et Jesuitarum inter certitudinem conjecturalem, &
evidentem. Item inter justificationem primam & secuudam in
loc. de Justif. Sed evertit hanc distionem *D. Balduinus in Comm.*
super epist. ad Rom. c. 3. Eadem chordâ cum Jesuitis oberrat Buca-
nus distinguens inter æqualiter & aliququaliter. Dicit, Christum sede-
re ad dexteram patris juxta divinitatem æqualiter, juxta humani-
tatem verò aliququaliter *in l. c. pag. 260.* Sic Goclenius in loc. de Cœna
Domini distinguit inter partem & partis partem. Hinc *δε παραστάσεως*
non dicit esse Eucharistiæ partem; sed partis partem. *In Lex: Philos.*
p. 7. & 9. Non minus exceptiones vanas effingunt, ut videre est
apud Bellarminum *l. de Justif. c. 2.* Item apud Colster. Calvin:
Schmal-

Schmalcium: verum omnes vix causa nuce sunt dignæ, quia à Spi-
ritu vertiginis sunt profectæ, qui veritatem opprimere studet. Nec
in Scriptura sunt fundatæ.

Aphorismus V.

*Philosophia Esavitarum & Carnalistarum est
perniciosa.*

Ratio. I. Quia pro principio Religionis venditur *Alsted.*
tom. 1. Encyclop. c. 6. & 7. expressè dicit: Recta ratio potest esse prin-
cipium Theologiæ. Idem reliqui grunniunt; verum sententiam
suam satis munire nequeunt.

II. Quia ad evertendam ἀλήθειαν ab illis excolitur & adhi-
betur τῷ λόγῳ καὶ ἔργῳ.

III. Quia divinis oraculis præfertur à Calvino Angelopoli-
tano, Petro Bembo, & aliis. Quæris causam hujus rei? Accipe:

Hæc est crede mihi cunctorum causa malorum,
Scripturas Domini non didicisse sacras.

Secutio II. Axiomatica.

De

Sobria Philosophia Orthodoxorum.

Axioma I.

*Philosophia Sobria autorem agnoscit Deum, normam naturam,
fundamentum Zepyra Scaligeriana, Scopum veri-
tatis scrutinium.*

Ita ὁ Θεὸς & σαφὲς Spiritus Domini, ac veneranda canities
priscorum, juxta corona florentissima neotericorum uno ore sta-
tuunt. Primum membrum confirmat divinum testimonium *Jaco-
bi cap. 1.* Omne bonum est à Patre luminum. Partim humanum.
Hinc Petrus Martyr inquit: Philosophia est habitus mentibus hu-
manis à Deo concessus, ut ad felicitatem [intellige Philosophicam
non Theologicam] perveniant. *Goelen. in concil. Philosoph. 9. 3.*

Secundum membrum ostendit *Zabarella lib. 1. Apolog. c. 11.*
Scheibler: l. 1. Metaph. c. 25. p. 386.

Tertium membrum evincit *Scaliger. l. 3. Poët. c. 17.*

Quartum membrum demonstrat *Melanchthon. l. 4. Dialect. Et*

B

divi-

divinus Plato in Phædro inquit: Φιλοσοφία ἴσθι ὁμείωσις θεῶν
κατὰ τὸν δύναντον ἀνθρώπων. Opponimus hoc axioma Anabaptistis,
qui Philosophiam in se consideratam Theonino dente arrodunt
Scheibl. in proœmio Metaph. p. 14.

Axioma II.

*Philosophia Sobria facit ad cognitionem Dei naturalem, & reli-
quas innatas notitias excolendas; minimè verò ad inge-
nerandam & preparandam fidem.*

Ratio I. Quia per hanc virtutes intellectuales & morales
suam perfectionem sortiuntur. Illæ per theoreticam; hæ per pra-
cticam. *Aristoteles lib. 2. Ethic. c. 56. Alsted. tom. 1. Encyclop. l. 3. c. 7. p. 87.*

II. Quia cognitio Dei confusa hauritur ex natura. Videatur
Grawerus diss. r. de Deo qu. 1. th. 2. pag. 6. Intelliges axioma de per-
fectione accidentali, non essentiali. 2. De notitia confusa, non di-
stincta. Hoc effatum opponimus Pelagianis, qui asserunt Philo-
sophica studia, homines preparare ad fidem. *Vide Ontologiam
Calovij lib. 1.*

Axioma III.

*Philosophia sobria propriis, non alienis oculis sin-
gula lustrat.*

Ratio, Quia periculosum est nisi narrationibus & autorita-
tibus alienis. Sunt autem proprii oculi Sensus, Experientia, & re-
cta ratio, Hinc illud λόγος καὶ πείρα καὶ ἐπιτήδευσις [id est antici-
pata notitia, sunt critica examinandæ veritatis. *Goel. in concil. Phi-
los. th. 8. p. 7.* Quare narrationibus, autoritatibus, non credendum;
Sed rationibus cum experientia conjunctis. Non enim **QUI** sed
QUID dicatur, attendendum. Sic Paracelsus Koboldos [id est Spi-
ritus in strue lignorum, sive in alio loco occultiori ædium habitan-
tes, & Patrifamilias ministrantes] ad speciem humanam retulit, sed
sine fundamento, non enim constant corpore propriè sic dicto, &
anima rationali. Ergo non sunt homines. Ita ratio recta & expe-
rientia refutat Paracelsi opinionem. *Majolus in dieb. canic. th. 3. c. 2.
pag. 130.* Sic *Plinius lib. 8. c. 21.* dicit: Basiliscum intuitu occidere
hominem. Verùm Philosophia sobria id non admittit. Visio enim
est

est accidens. At accidens non interimit substantiam puta solitari-
um; sed cum corpore conjunctum. Idem *lib. 11. c. 12.* Ex aëre mel
cadere super flores sentit, quod apes colligunt, & in alvearia trans-
portant. Sed experientia reclamatur, & opponitur se Plinio. Constat e-
nim ex falice, pomis, pyris, apes succum extrahere, sicq; mellificare.
Observa nos loqui de ratione recta; non fraudulenta. 2. De expe-
rientia Philosophica, non rustica. 3. De autoritatibus non nudis, sed
cum recta ratione conjunctis. Hoc axioma opponimus Philosophis
alieno judicio ὀλικῶς mancipatis.

Axioma IV.

*Philosophia sobria σοφῶνως necessaria ponderat, non necessaria
sequestret: utilitatem Philosophicam; non jucun-
ditatem Sibariticam pensitat.*

Id præstat, quia Sapientiae & Prudentiae munia sunt [ex quibus
Philosophia constat] veritatem contemplari, ac bonum operari *Pe-
rerius lib. 1. de Philos. c. 2.* Quare non est sollicita de aliorum opinio-
nibus, paradoxis, adoxis, ut sunt: μετεψύχωσις Pythagorica, παν-
ωρεμία Anaxagorica, ἀντακνηθητής καὶ ἐντελέχεια Aristotelica,
ψυχὴ κοσμικὴ Platonica, Calcodea Avenroica.

Hæc inquam σοφία sincera Spongiis delectilibus committit, &
suum pensum exercet ἐπὶ τὰ πρᾶγματα, ea scrutando & exami-
nando: τὰ ῥήματα nominalibus Philosophis, τὰ νοήματα conce-
ptualibus relinquendo, qui distinctiones, limitationes multas ci-
tant, res & earum applicationes ignorat. Hoc axioma opponimus
Philosophis curiosis quos solidè refutat *Excellent. Dn. Praeses in pro-
cessu disp. c. 2. obs. 4. pag. 73.*

Axioma V.

*Philosophia sobria in Theologicis non audienda est ut Phi-
lomela; sed ut rana.*

Ratio sumitur à re latius, quia ministra debet subjecta esse heræ.
Quare in Controversiis fidei non attendenda ratio; sed Spiritus S.
in verbo revelato locutio & informatio. *Hinc Augustinus ep. 7. ad Mar-
cell.* Si ratio inquit contra Scripturarum divinarum rationem red-
ditur, quamlibet acuta sit, fallit verisimilitudine; Hoc
axioma opponimus Pantomomis & Ca-
cosophis.

Præ-

Præstantissimo atq; Literatissimo

Dn. Respondenti.

Sic benè sic cautè sophicas grassaris in artes
Ut spreis nebulis, pondera vera notes.
Verborum lusus, rixas contemnis inanes
Scilicet è nucleo qui preciosa legis.
perge vel ut pergis, Pœbus tibi premia spondet
Ungaridum fies, gloria, magna, decus,
Gratul. appropereb.

JOHANNES SCHARFIUS
Licent. Prof. P.

ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΤΑΡΝΟΓΣΗ

Δ pro T.posito,
fit

Anagramma:

ΤΡΑΝΟΣ ΔΟΓΜΑ ΡΙΝΗΣ.

Ηρακλῆς ὀπὸ' Ἀκαδῆς Στυμφαλίδας ἔδεν
Ῥαυτῶν, κόπων χαλκοφανῶ παταγῶ:

Πλωῖδας ὄρνιθας ὡς βάλεις, (σὶτ' ἐχάρημν.)

ΤΡΑΝΟΣ τῶν μῦθων ΔΟΓΜΑ ΡΙΝΗΣ χάρισν.

Ηρακλῆϊ ἀδῶν μένε δόξαγε, (θαῦμα ἰδέσθ)

Κέντρον τῆς ἀρετῆς, Πατέρωθεν εὐφροσύνη.

ἑυφημίας ἐνεκα

app:

JOBUS · ZABELERUS Leucouvia

Hung: contub: & ΕΠ

Auricomam pellem juvenes vexere Pelasgi;

Sic tua Parnassi, vellera scripta vehunt.

Proposito ceopto DEUS addat vela secunda,

Tangere quo portum firma carina queat,

gratulabundus vovet.

GEORGIUS CRAMERUS Sempronio
Hungarus.

21 mg. VI 37

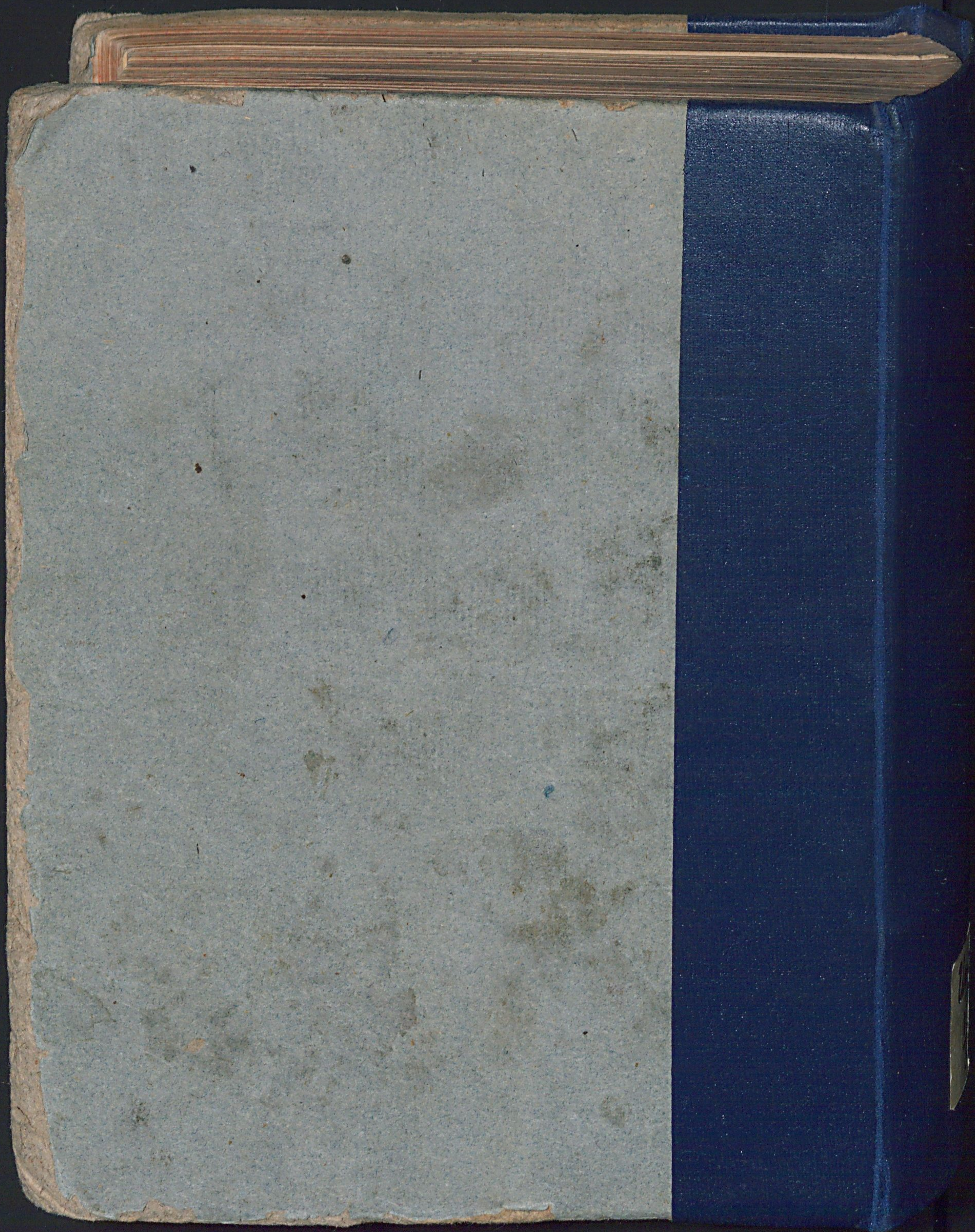
ULB Halle
003 913 872 3

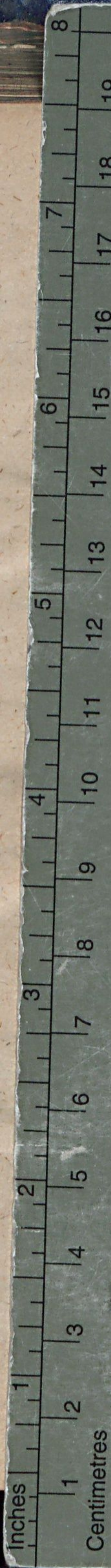

Sl.

23 17

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

PHIA CACO.
DRUM.

ILOSOPHI
OXORUM.

auspiciis

RESIDIO

RI

cellentissimi, & Clarissimi,

IS SCHARFII,

mq; Professoris Extraordi-

Metaphysices ordinarii,

oris omni observantiae cultu aeta-

enerandi,

mandare subjicit

RNOCZI Beczkovviâ

garus.

12. Novembr. horis matut.

BERGÆ

Wendt Anno 1649.

h. III. 1671

